

➤ Суть: Здобувачі вивчають матеріал самостійно перед заняттям, а на занятті обговорюють його та виконують практичні завдання.

➤ Переваги: Розвиває відповідальність за власне навчання, навички самоорганізації та критичного мислення.

➤ Приклад: Перегляд лекції онлайн перед заняттям з наступним обговоренням та дискусією.

Аналізуючи вищесказане можна із впевненістю твердити про переваги інноваційних методик навчання: підвищують мотивацію здобувачів до навчання; розвивають критичне мислення, креативність та самостійність здобувачів; навчають здобувачів працювати над проектами та приймати рішення; готують здобувачів до реальних умов роботи; впровадження інноваційних методик навчання – це важливий крок у модернізації освіти та підвищенні її якості; використання інноваційних методик навчання дає можливість зробити процес навчання більш цікавим, ефективним та результативним, а також підготувати здобувачів до успішного життя та роботи.

Важливо зазначити, що ефективне впровадження інноваційних методик навчання потребує:

➤ Підготовки викладачів: викладачі повинні володіти знаннями та навичками використання інноваційних методик.

➤ Матеріально-технічного забезпечення: доступ до сучасних технологій та інструментів навчання.

➤ Методичного забезпечення: розробка методичних рекомендацій та навчальних посібників.

➤ Мотивації здобувачів: створення сприятливого середовища для навчання та розвитку.

Впровадження інноваційних методик навчання у ЗФПО – це шлях до підвищення якості освіти, підготовки конкурентоспроможних фахівців та розвитку інноваційного потенціалу краї

Список використаних джерел

1. Волкова Н. П. Проблеми та перспективи розвитку методики навчання. *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету*. 2012. № 124. С. 78-82.

2. Інноваційні форми, методи і технології навчання. URL: <http://invnz.blogspot.com/>

3. Вербова Н. М. Інноваційні методи навчання: сутність, класифікація, дидактичні можливості. Херсон: ХДУ, 2013. 204 с.

Стрижак Діана Олександрівна

РОЛЬ ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ В НАВЧАННІ ХІМІЇ: ВІД ТРАДИЦІЙНИХ МЕТОДІВ ДО СУЧАСНИХ ПІДХОДІВ ОРГАНІЗАЦІЇ ЛАБОРАТОРНИХ РОБІТ З ХІМІЇ

У сучасному освітньому середовищі, що стрімко розвивається, практична підготовка майбутніх учителів хімії є важливою складовою професійного розвитку. Викладання хімії вимагає не лише теоретичних знань, але й

практичного досвіду, який можна отримати завдяки застосуванню практико-орієнтованих методів і форм навчання. Зокрема важливим є хімічний експеримент.

Багато вчених досліджували роль хімічного експерименту в успішному засвоєнні теоретичного знання. Видатна педагогиня Н.М. Буринська стверджує у своїх роботах, що «навчальний хімічний експеримент є відтворенням хімічних явищ в умовах, найбільш зручних, з використанням хімічних реактивів, приладів, хімічного посуду.» [2]

При розгляді та аналізі поняття «лабораторна робота» виділяємо два класи методів їх організації: традиційні та сучасні.

Традиційні методи лабораторної роботи насамперед передбачають демонстраційний метод та роботу з підручником. Демонстраційний метод передбачає, що саме вчитель або викладач проводить експеримент або демонструє реакцію перед учнями. Вони в цей час спостерігають і аналізують результати. Цей метод часто використовується під час введення нової теми або демонстрації конкретної хімічної реакції. Однак демонстраційний метод обмежений тим, що не дозволяє учням брати активну участь у навчальному процесі та самостійно проводити експерименти. А ці фактори суперечать принципам практико-орієнтованого навчання, яке є однією з основних змістових ліній концепції НУШ та оновленого Державного стандарту про освіту.

Натомість у методі підручника учні виконують готові експерименти, описані в навчальному матеріалі, вони дотримуються конкретних інструкцій та вказівок. Цей метод ефективний за демонстраційний. Однак підручковий метод унеможливорює творче мислення і самостійність, оскільки студенти не зобов'язані брати активну участь у плануванні та виконанні експерименту.

На основі традиційних методів розвивають сучасні які можна класифікувати на: проблемно-орієнтовані лабораторні роботи, кооперативні лабораторні роботи, лабораторні роботи з використанням віртуальної або доповненої реальності. Кожен із сучасних методів організації активно використовується у освітньому процесі та допомагає розвивати основні компетентності необхідні на світовому ринку праці: критичне та творче мислення, самостійність та відповідальність, комунікабельність. [1]

При застосуванні вище перерахованих методів можна спостерігати активну участь та зацікавленість студентів до практичного застосування теоретичних знань. У проблемно-орієнтованих лабораторних роботах часто використовуються проблемні ситуації, що мотивують учасників освітнього процесу до пошуку теоретичного знання та попередньої підготовки.

Окреме місце у методах організації лабораторних робіт посідає впровадження проектної діяльності на заняттях. Таким чином реалізується міждисциплінарний зв'язок хімії та інших предметів, відбувається розвиток логічного, критичного та творчого мислення, зростає відповідальність та самостійність учнів. Під час організації такого виду роботи вчитель з традиційної ролі передавача знань переходить у роль помічника та фасилітатора. [3]

Отже, лабораторні роботи при вивченні хімії є невід'ємною частиною освітнього процесу, так як зумовлює особистісний розвиток студента, надаючи йому можливість стати активним учасником цього процесу, відчутти на собі роль дослідника. Лабораторні роботи організовані сучасними методами з використанням практико-орієнтованих технологій допомагають підготувати випускника закладу освіти спроможного задовольнити світові потреби ринку праці.

Список використаних джерел

1. World Economic Forum. «Top 10 Work Skills of Tomorrow: How Long It Takes to Learn Them?» World Economic Forum, October 21, 2020. Режим доступу: https://www.weforum.org/agenda/2020/10/top-10-work-skills-of-tomorrow-how-long-it-takes-to-learn-them/?utm_content=21%2F10%2F2020+21%3A30&utm_medium=social_scheduler&utm_source=facebook&utm_term=Education+and+Skills
2. Буринська Н.М. Хімія, 7кл.: підруч. для загальноосвіт. навч. закл. К.: Ірпінь: ВТФ «Перун», 2007. 112с.
3. Освіта і наука. № 1/2 (2022): Науковий журнал / за ред. Л.М. Литвиненко. К.: Інститут педагогіки НАПН України, 2022. 224 с.

Стрижак Світлана Володимирівна

ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЯ НАВЧАННЯ ХІМІЇ У ВИЩІЙ ШКОЛІ

Індивідуалізація навчання в процесі вивчення хімії у вищій школі є важливим аспектом, оскільки кожен здобувач освіти має власні особливості, темп навчання, стилі вивчення та індивідуальні освітні потреби.

Серед основних методичних методів та прийомів індивідуалізації навчання хімії ефективними, на думку учених, є такі [1-4]:

Використання диференційованих завдань, які дозволяють забезпечити добір завдань на різному рівні складності та обсягу в залежності від освітніх потреб та здібностей здобувачів освіти. Для одних студентів можуть бути складні завдання, для інших – спрощені, щоб кожен з них міг розвиватися на своєму рівні.

Використання різних методів викладання, таких як лекції, демонстрації, групова робота, індивідуальні консультації, інтерактивні вправи тощо, допомагає враховувати різноманітні стилі навчання здобувачів освіти.

Індивідуальні консультації, забезпечують можливості для студентів отримувати додаткову допомогу та підтримку під час індивідуальних консультацій з викладачам з тих аспектів освітнього компоненту, які їм важко зрозуміти або вивчити.

Використання онлайн-ресурсів, відеозанять, симуляцій та інших технологій дозволяє здобувачам освіти вивчати матеріал у своєму темпі та у зручній для них спосіб.